

Samtykke. Magelægene skal vurderes af Afløsningskommissionen og bliver at approbere af Landbrugsministeren. Hvor Afløsningskommissionen maatte finde, at Ejeren misbruger den ham ved disse Bestemmelser hjemlede Ret til Magelæg, skal Kommissionen kunne indanke Sagen til Justitsministeriets Afgørelse. Over den ved saadanne Magelæg inddragne Bondejord har Ejeren samme frie Dispositionsret som over Hovedgaardsjord. — Ønsker Ejeren at forbeholde sig særlige servitutmæssige Rettigheder over de Ejendomme, som han efter denne Lov er pligtig at overdrage til Selveje, kan saadant Forbehold indrømmes af Afløsningskommissionen, hvor det skønnes at have særlig Betydning for Ejeren, uden at Køberens Interesser derved trædes for nær. Ret til Jagt og Fiskeri kan dog ingen Sinde forbeholdes. — Den Godsejer, der ønsker at bevare den af ham ved Bevilling paa Grund af Hoveriets Afskaffelse eller ved Salg af Fæstegods i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 § 2, jfr. Lov af 9. Marts 1872 § 5, erhvervede Ret til at indtage Bondejord til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord, og som ikke tidligere har faaet Ministeriets Anerkendelse af, hvilke Jorder denne hans Ret omfatter, er pligtig til under Rettens Fortabelse paa den ndfr. omhandlede Fortegnelse at anmelde til Landbrugsministeriet, paa hvilke Jorder han ønsker Retten bragt til Anvendelse. Disse Jorder undtages fra denne Lovs Bestemmelser. Den Godsejeren i Henhold til fornævnte Lovbestemmelser tilkommende Ret til ved yderligere Salg at indtage Bondejord til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord bortfalder fra den 1. Januar 1916 at regne. — Bestemmelser i Fæstebreve og andre Kontrakter, hvorved Brugeren maatte have fraskrevet sig de Rettigheder, der tilkommer ham efter denne Lov, er ugyldige. Bestemmelser i Fundatser, Erektionsbreve og deslige, der vilde udelukke Fæstegodsets Overgang til Selveje, eller hvorved der i Tilfælde af Fæstegodsets Bortsalg til Skade for Ejeren er tillagt andre end Fæsteren og hans paarørende særlige Fordele, er ugyldige overfor Salg, der sker i Henhold til denne Lov. For det til Len, Stamhuse, Fideikommisgodser, offentlige Stiftelser og Embeder hørende Bøndergods træffer vedkommende Ministerium de Bestemmelser, som maatte behøves, for at de ved Salg indvundne Summer overensstemmende med den gældende Lovgivning kan komme Besidderen, Stiftelsen eller Embedet til gode. — Enhver Ejer af Ejendomme, paa hvilke denne Lov kommer til Anvendelse, skal inden $\frac{3}{4}$ Aar efter Lovens Ikrafttræden under Tvang af en Statskassen tilfaldende Bøde af 100 Kr. for hver Dag, Fristen oversiddes, paa et af Landbrugsministeriet foreskrevet Skema til det nævnte Ministerium indsende en sognevis affattet *Fortegnelse* over samtlige de Ejendomme, der eventuelt skal overdrages til Selveje, hvor-